

(קמ"ב) מטר להאכיל לבהמתו ממנו בידים :

שעג דין **שתי גזירות** **בשתי עליות**, ובו סעיף אחד:

א ***אֲשֶׁר גַּזְוֹתָרוֹתִי** (פרוש, נסרים בולטים מ/topics מקורת הקבלה לרשות-הרבנים, ר'ש⁽¹⁾) **הַבּוֹלְטָות מֵשְׁתִּיבָּה עַלְיוֹת** (ב' שם **כְּפָרָא יְשָׁעָה** י' שם **כְּפָרָא יְשָׁעָה**) (א) זו **כָּנְגָד** זו **נוֹגָן בִּינְיִים** (ב') **גַּסְר דָּבָר אַרְבָּעָה**, (ג) **הַנִּיר הַוָּא בְּפִתְחָה וּמַעֲרֵיכָן יַחַד הַגָּהָה** (ד) **וְאַם אֵין הַמְּרוֹקָך שְׁבִינִים אַרְבָּעָה, אָפְלוּ בְּלָא נִסְרָ נָמִי** (ה) **דִּינָא הַכִּי** (המגיד פרק 2), (ו) **וְאַם רָצָע,** **כֵּל אַחַת מְעֻרְבָּת** (ז) **לְעַצְמָה.** **אֶכְלָב דָּאַם הַיּוֹן זוֹ שְׁלָא כָּנְגָד** זו, **שְׁאַחַת** (ח) **קְשָׁקָה לְמִרְחָה וְאַחַת לְמַשְׁבָּב.** (ט) ***אֲנָכָם יְכוֹלִים לְעַרְבָּב יְחִיד,** **וְכֵן אַם קִימָה אֲחַת גְּבוּהָה מִתְּרַמְּתָה⁽²⁾**, **לְאַחַשֵּׁב פֶּתַח.** **יְהִי נִגְיָן מַלְיָה בְּשִׁמְרָה קָהָות** זו מזו **שְׁלָשָׁה טְפִחִים,** **אֶכְלָב אַם הַמְּתוֹה שְׁלָשָׁה** זו לו, **בֵּין בְּרוֹחָק בֵּין בְּגַבְבָּה,** (י) **חַשֵּׁב שְׁפִיר** (יא) **בְּפִתְחָה:**

באר היטב

¹⁴⁾ גסר. וקבעו במסמר שלא יוכל לטלות בשבת, ש"ג:

באור הלכה

הפרזה, (ק) והבטים שיכים כל אחד לחצר אחרת מפני שפטוחים כל אחד לחצר אחרת, ולא ערכו שני החרוזות בימן, וכן קשיטם עת הדיש מכבה עשרה טפחים, שני הקטנים אסורים בטלטול, בין שלא ערכו החרוזות תיר והן פריצין זה לזה כיומר מעשר אמות. (ק) והוא הدين בכית אחד גדול שהחלק לשנים על-ידי מחיית הטען שבמקצתו ייש לכל אחד פחה לחצר ולא ערכו החרוזות תיר, דכתשפלק הנקן אוסרין לה על זה⁽¹⁰⁴⁾: (קמ) מטר להאכיל. דמיין שיש קירה להגדיש או שהנקן מגוח ומסקי באטען העיטה, פג'ל'. (ק) דאו אין לחש שפְאַי יתְמַעֵּט מעשנה ונלא ירגשש⁽¹⁰⁵⁾, בין דראאקה פקירה, כי מחייבת מעשרה נגנרא מאליה, ואפלו אם לא קירה נפחיצה מגעת לפקירה אלא בסמוך לה (ק) פחוט משלשה טפחות אפריגין לבך בע"ש:

במספקותיהם, שלא יוכל לטלו בשבחת: (ג) הררי הוא מפרק לטלטל בשתי הჭקוות(?) מזה לזה אם קצ'ו לעזר יחו, ובין שיר נסרו בצעים ורב אבעפ, הררי יכול בקהלليل' מפתח העלה זו להעליה שפוגנגו ומצחפם. ובכתב הפריימג'דים: דודא כמו שצ'יר הקמח'ר, שחי הגזונטנאות בולטות מן הצלויות שיש בchan דוידן, וכן מאן לעיל בסיקון שעכ'ה דשני בתים יכלוין לערב דרך פחה שביניהם אפל'ו הוא למלות מה מעשה טקחים(?), אבל אם קיז'ה גאנא בולות משת' חצירות לא מהני, פון שהוא למלות מה עשה טקחים, ואם אין המתק'ר וכו'. הינו, שאין בין גוזטרא לאגונטרא הפסק איריך רק בחוץ מארכעה טקחים, ואם-בן יכול לפסע בקהל מזה לזה: (ח) דניא הבי. כמו נבר, (ט) שיכלון לערב יחד כישריגו, ואם רצ'ו (ד) ערבין שניין(?). (ט) ודרקן שספיקת הגזונטנאות זו ולן לא קיז'ה ארוך כל הכתל,داولו אם קיז'ה סמיכן (ט) באורך כל הכתל או שהחיה נפש' הספיקה זו ולן בקיור מעש' אמות, אן מערובין אחד ולא שניין(?): (ו) ואם רצ'ו, כל אחת וכו'. ודרקן קשאיין תפסר מחייב ורק מארכעה טקחים עד עשר אמות, אבל אם הוא מנק'ר בנורם יותר מעש' אמות, מערובין אחד ולא שניין. ודע, דמה שארוכין לערב יחד הוא רק להוציאו שיחי'ו יכלוין כל אחד לטלטל על הגזונטרא וכן למח'ר חב'ר כלים ששבתו בפייה, אבל מכל מקום אפל'ו לא ערבו יחד, יכולם כל אחד לערב על עצמו החצ'ר עם בטפיו וועליה שלו: (ז) לעצמה. ובאנן זה יהה מפרק לכל אחד לטלטל מקליב'יטו בשטו'ו גזונטרא השיק לו, אמ'ם על השטח שפוגנד הנסר(?) וגם על הנסר גווקא מסטברא דאסטרו, שהרי כל אחד פרוץ למוקום חב'ר ואושרין זה על זה: (ח) משוויה למורה. רוזה לומר, משווה מוקום קדרה(?) לעצ' מוח'ה(?) (ט) אים יוכ'לים לערב יחד. שפיש'יגנו הנסר מזו לזו, (ט) יבוז מקרז'יזות של זו לזו(?), וופחא בקאנז'יזות לא עברי אינש': (ט) וגם, לפי שאין הגש'ר שר אלא באLASTON עומד, מתירא אדם לעיר בו: (ו) קש'וב שפיר וכו'. פרוש, דהו קאלו הנס' מעה בשעה: (יא) בפתח. דהה שאמרו בין ברוחוק בז' בג'ה, הונן שמרחך וזה מה יותר מארכעה טקחים בגין זו ולן, אלא שזו גבולה מא'

שער הצעין

• ፳፻፲፭ ዓ.ም. ከዚህ ስምምነት በዚህ የሰው ማረጋገጫ መሆኑን የሚያሳይ

הַלְכָות שֶׁבֶת סִימָן שֵׁעָב שָׁעָג

כיאורים ומוספים המשך

[משנ"ב שם]

אפל'ו הוא למעלה מעשנה טפחים⁶.

(6) מושם שקרע הבית נחשת באיל מלאה בספסלים וכלי בית, ולכן נהולשתמש שם ממקום שנבואה יותר מעשרה טפחים. ראה מה שבתנו בזה לעיל (ס"י שעב ס"ק לד).

[משנ"ב ס"ק ה]

ואם רצ'ן מערביין שנימ⁷.

(7) וכן מופרש בדבריו Tos' (עירובין עט, ב ד"ה וכן) שאם רצ'ן מערביין שנימ. ופירש הב"ח, שתויס' מדברים באין פרוץות במילאיין או ביותר מ' אמות, שאו היו מערבים ודוקא אחד כמו דין הרץ פחת מ', הטז' (ס"ק ב) פירש בנות התוט' שמערבים שנים ינו הבתים והחצרות, אבל הגותראות אסורות כשהן סמוכות זו לזו בפחות מ' טפחים. הגרא' כתוב שמקור הרמ"א מהוטס, וכן הוא בתוספותה. הקשה החוו"א (ז"ח סי' צו ז' קלח), שבתנטטה מפרש להיפך מותס. כתוב שעריך להגיה בתוט' שמערבים אחד [ואין גורסים שנים], ופירש שכן כוונת הגרא'א.

[משנ"ב שם]

קערביין אחיד ולא שנימ⁸.

(8) היינו דוקא לענן לטלטל מהבית לגוזטרא, שאם לא עירבו בינויים אסור לטלטל לשם. אבל הבתים והחצרות, כתוב החוו"א (שם) שפשוט שמערביין שנימ, שהרי החצרות לא נפרצו ולא.

[שע"צ ס"ק ג]

דלא פקיישא⁹.

(9) שפירש (אות ג) את דעת הרמ"א שפסק כהרשב"א (עירובין עט, ב) שמערביין אחיד ולא שנימ. ואחרונים דחו את דעת דבריו, שהרבש"א דבר באופן שהגותראות סמוכות זו לזו לכל אורך הכלול או ביותר מ' אמות, וכך אין יכולות לעבר כל אחת לעצמה, שהרי הן פרוץות זו לזו במילאיין או ביותר מ' אמות, אבל הרמ"א מודרך באופן שהן סמוכות ולו בפחות מ' א' אמות לא לכל אורכו, וכך אין יכולות לעבר כל אחת לעצמה.

והחוו"א (ז"ח סי' צו ס"ק לט') כתוב, לשלוון המשנ"ב איתן מודרך [במה שצווין השעה"צ שהפרישה חולק על האופן שאית פרץ מביליאו ויד עשר]. מושם שגמ הפירשה מודה שבאותן הרים עלמא אם הם רצחים מערבים שנים, כיוון שהחקל שרוחק יותר מ' דרכן כפס' ד' מתעליל להבדיל בין הגותראות. וכן נתן הפירשה לאופן שהן פרוץות זו לזו במילאיין או ביותר מ' אמות, שבזה סובר הפרישה שנחלקו הרשビ'א והחוו"א, שלדעתי הרשבי'א מערבים דוקא אחיד ומ' פסק הרמ"א להלכה, ולדעתי Tos' גם בהה אם רצ'ן מערבים שנים. [אמנם, להלכה גם לדעת החוו"א אין מערבים שנים אם הן פרוץות זו לזו לאורך כל המותל, מושם סוסובר שתוט' מודדים לרשב"א].

[משנ"ב ס"ק ז]

אם נם על השטח שכגד הגסרו¹⁰.

(10) מכוון בדבריו שהגותרא מתחלקת לשתיים, ולפי זה הוא הדין. גם באופן שמקצת מהגותרא קרובה זו לזו בפחות מ' טפחים. ובירר החוו"א (ז"ח סי' צו ס"ק לט') שלדעתי המשני מודדים זאת בך שמותחים חות מזות יוטר מאערבה טפחים מותה, הגותרא שרוחק מגוזטרא שמוול' יוטר מאערבה טפחים מותה, המשך בעמוד הבא

[בשני צידי רשות הרבים ושל'א כהנת האחרונים ברש"ל, אם נתן נסר בינוי נחشب לפתח. ובירר הגרא' שמקור הדברים הוא מרשי'. ואת דברי הרמ"א שכבת שבחות מארבעה אין צורך נס' פירוש הגרא' שכנותו לדבר תוס'.

אמנם השעה"צ (ס"ק א) כתוב, שמקור הדברים הוא פירוש ובירר יהונתן (עירובין כה, ב בדף היר"ף ד"ה נתן), שכבת שמודבר באופן שהגותראות עומדות זו כנגד זו, ואם המרחק בין הגותראות יותר מארבעה טפחים צריך להעמיד נס' תעל' והכתוב המגיד משנה (פ"ג מה' עירובין ה"יד) בשם הרשב"א (עדרת הקדוש בית נתיבות שיד ס"א) מארבעה טפחים צריך נס' תעל' והובא בב"ז.

[ש"ע שם]

וכן אם קיימה אחת גבולה מתקבפתה².

(2) כוה

[שע"צ ס"ק א]

שפאפרש באן אchan(חדר).

(3) והיינו שהגותראות בולטות זו אצל זו לאורך הרחוב. ראה בודקה מה.

[משנ"ב ס"ק ב]

שיקבע הנס' במסמרים⁴.

(4) והחוו"א כתוב (אייח' סי' צו ס"ק מ), שאף אם לא קבע במסמר, אם ביל את הסטר למוקמו, וכן אם גונר בבד שבוכו קובעו, הרח הוא מועיל להתרIOR לטלטל בין הגותראות. אמן למשעה כתוב שנראה שהנס' מועיל גם בשאיו בבד ולא קבעו במסמרים, מושם גם בשואה וזה רק למן נחشب כלה רשות היחיד, ולכן הפטה נחشب קבען כל זמן רשות היחיד קידמת.

[משנ"ב ס"ק ג]

על-ירידה מקר לטלטל בשתי הצעירות⁵.

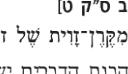
(5) כונתו, שאף שי אפשר לטלטל מהצר לחצר בין רשות הרבים מפסקת בינויו כוה [וכל שי אי אפשר לטלטל מהצר מהה לא זה גם אי אפשר לערב ייחן].

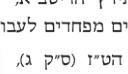
מימ' יכולם לערב ייחן, יכח, כדי שייהיה מותר לטלטל כלים שהצר בחצר זר אחר דרכ' העלייה, כיון שהנס' נחشب לפתח בין הצלות.

חולצות שbat סימן שעב שעג

כיאורים ומוספים המשך

ברשיי [ראה הקדמה] שמדובר שהגוחטראות בולטות זו לצד זו לאורך הרחוב, כוונתו כוה . והקשה הרחק"א (שם ד"ה רשיי), שגם באופן זה יכול להיעמיד את הנסר סמור לתוכה הבית, שאז הנסר עמד ישר מוגוחטרא לחברתה. מאידך, הריטב"א והתו"ר ראי"ש (שם) פירשו בדעת רשיי, שהגוחטראות עמדות זו בוגנות השו"ע והמשנ"ב כאן הטור, והו הוו בוגנות השו"ע והמשנ"ב כאן.

[משנ"ב ס"ק ט]
יבוא מקרא-זיהוי של זו

(13) להבנת הדברים יש להזכיר, שהתוס' (עירובין עה, ב, ד"ה וכוכ) הקשו לפירוש רשיי שמדובר שהעמיד נסר בין הגוחטראות, שאם כן גם כשהגוחטראות אין זו בוגנד זו ייחשב כפתה על ידי הנסר שביניהן. והרבש"א והリストב"א (שם ד"ה וכוכ) ישבו דעתו [ישיטותם, ראה בהערה הקודמת], שגם אם יעמיד נסרabalנסון, נמצוא שהפתחה בקרן זיהות כוה , וכיימה לא (עירובין י, א)فتحה בקרן זיהות לא עבי אישיש.

עד תירץ הריטב"א, שכון שהנסר עומד באוויר, כשהו באלכסון האנשים מפוחדים לעבר עלי, וממייל אין לסתר שם פתח.

וכוב התיז (ס"ק ג), שלפי הטעם הראשון אם יניחו את הנסרabalנסון אבל לא בקרן זיהות זה , יודיע הנסר אף על פי שהוא עומד עוקם. מאידך, דעת החוויה (או"ח סי' צז ס"ק מא) שאין חילוק בין אם הנסר מונח

ואילו חלק הגוחטרא שקרוב פחות מרבעה טפחים, אסור כיילו עד לנמלת הבית כוה . והקשה החוויא, שלזרבי יהיה אסור לטלטל גם בצדדי הגוחטרא שלא בוגנד הטר, שהרי גם פרוחרים במילואם לאמצע הגוחטרא שנאשרה. וכן פירוש שמוחתמים חוט מזויות הפגם על פיו רחוב הגוחטרא, וכל הגוחטרא מותרת חוץ מהחלק הבולט כוה

שהוא מוחוץ לגיפופי הגוחטרא ונורן כפרין במילואו.

עד תירץ הריטב"א, שכון שהנסר עומד באוויר, כשהו באלכסון האנשים מפוחדים לעבר עלי, וממייל אין לסתר שם פתח.

וכוב התיז (ס"ק ג), שלפי הטעם הראשון אם יניחו את הנסרabalanso אבל לא בקרן זיהות זה , יודיע הנסר אף על פי שהוא עומד עוקם. מאידך, דעת החוויה (או"ח סי' צז ס"ק מא) שאין חילוק בין אם הנסר מונח

[משנ"ב ס"ק ח]
רוזה לומר, מושקה ממקום חכמתה לציד מזורה¹¹⁾.
11) כוה

